



Мирослава ЦИГАНИК

**ФОЛЬКЛОРНІ ЗАПИСИ
КОРИФЕЇВ «РУСЬКОЇ ТРІЙЦІ»
У ЗБІРНИКУ
ЯКОВА ГОЛОВАЦЬКОГО
«НАРОДНЫЕ ПЕСНИ
ГАЛИЦКОЙ И УГОРСКОЙ РУСИ»**

У статті проаналізовані фольклорні записи Я. Головацького і його побратимів М. Шашкевича, І. Вагилевича та Г. Ількевича, що увійшли до видання Я. Головацького «Народные песни Галицкой и Угорской Руси». Простежено особливості добору творів української усної народної словесності до цього видання.

Ключові слова: енциклопедія пісенного фольклору, збирацька діяльність, фольклорні записи, збирачі-аматори, варіант.

© М. ЦИГАНИК, 2013

Чотиритомне видання Я. Головацького «Народные песни Галицкой и Угорской Руси» [16] належить до фундаментальних пам'яток української фольклористики та є свого роду енциклопедією пісенного фольклору з Західної України. У збірнику вперше представлено велику кількість творів української усної словесності, які записали у 30-х — 60-х рр. XIX ст. Я. Головацький та його побратими, а також численні збирачі-аматори.

Видання «Народных песен Галицкой и Угорской Руси» постало на хвилі всеслов'янського національного відродження кінця XVIII — першої половини XIX ст. та зацікавлень, зокрема і членів «Руської трійці», народною словесністю. Члени «Руської трійці» прагнули зануритись у сферу народної естетичної думки, яку вважали особливо важливою для творення національної культури. Гуртківці прагнули близько пізнати народ, його історію, життя, культуру, мову, а тому особливого значення у своїй праці надавали фольклору.

Основу майбутнього збірника «Народные песни Галицкой и Угорской Руси» склали власні фольклорні записи Я. Головацького: це був перший том («Думи и думки») і частина другого («Песни обрядовые и плясовые»). На основі біографічних даних Я. Головацького і збережених архівних матеріалів можна простежити особливості фольклористично-пошукового шляху дослідника. Я. Головацький один із перших на західноукраїнських землях чітко окреслив важливість і значущість народознавчих експедицій, які успішно здійснив у 30—40-х рр. XIX ст. Закономірно, що фольклористичні записи Я. Головацького, здійсненні в результаті експедицій майже усією Галицькою й Угорською Руссю у період з 1834 по 1840 рр. [12, с. 125], високо оцінив О. Бодяньський.

Фольклористичні матеріали Я. Головацького у збірнику «Народные песни Галицкой и Угорской Руси» частково дослідили вчені — вкажемо на студії Ф. Савченка та Р. Кирчіва. Так, Ф. Савченко у статті «Ненадруковані примітки, пояснення й варіанти пісень Головацького» [23] подав перелік п'ятдесяти чотирьох пісень із I і II томів «Народных песен» з коментарем Я. Головацького: укладач чотиритомника вказав на тринадцять пісень із вказаних. У листі до О. Пипіна Я. Головацький назвав ще кілька своїх записів пісень, зокрема про імператрицю Марію Терезу, здійснених у с. Тур'є Золочівського округу, а також від пастуха в с. Хусті в Угорщині (район Мараморощини) [15, с. 30—

31]. Досить повно окреслив географію фольклористичних мандрівок Я. Головацького Р. Кирчів. Вчитуючись у покажчик «Систематичний зміст пісень», поміщений у збірнику, дослідник встановив належність Я. Головацькому низки фольклорних записів [19, с. 219—285].

Повніше висвітлити цю тему можна лише за умови ретельного вивчення рукописів Я. Головацького — це два зшитки фольклорних матеріалів та чимало найменувань пісень з позначкою «М» у чорнових проспектах до збірника «Народные песни»¹. Ця тема ускладнюється тим, що Я. Головацький своїми вважав не лише власні записи, а й матеріал своїх побратимів. На сторінках рукопису «Збірки різних українських народних пісень, коломийок, приспівок» [3] Я. Головацького фольклорний матеріал підписано прізвищем Могильницького [3, арк. 1, зв., 5], а у збірці «14 (насправді їх 30 — М. Ц.) українських народних пісень» [11] з індексацією «М. IV». В архівних матеріалах Я. Головацького, біля позначки «М» є цифра XVI, яка вказує, що таких зшитків у фольклориста було не менше шістнадцяти. Загалом відомо близько ста сорока пісенних фіксацій з цим криптонімом [8; 7].

Я. Головацький зазначав: «Моїх три списки» [16, т. I, с. 102], «Із 5 разнословних списков моїх і Паулі I, с. 168», «Вацл. із Олеська 385 і моїх 3 списки» [16, т. I, с. 94], «Вацл. із Олеська 500. — Макс. 1834 г. 149 і моїх 4 списки» [16, т. I, с. 98], «Максимович 153 і мой один список» [16, т. I, с. 100] й інші типові коментарі. Це свідчить про те, що Я. Головацький, маючи у своєму розпорядженні різні варіанти однієї пісні, творив, на його погляд, повний фольклорний текст, таким чином, ідучи у руслі засад тодішньої практики видання фольклорних збірників, що з погляду сучасної текстології неприйнятно. Сміслові, структурні та мовні виправлення, які Я. Головацький вніс до текстів народнопоетичних текстів, можна простежити, зіставивши рукописні записи фольклориста з матеріалами інших записувачів та опублікованими текстами у збірнику «Народные песни». Отже, можна встановити той вигляд пісні, в якому вона жила в устах народу.

Серед рукописів Я. Головацького зберігаються дві пісенні збірки, тексти у яких дублюються. Перша

¹ М. Возняк вважав, що таким чином Я. Головацький означив свої записи («Мій збірничок») [14, с. 201].

«Збірка 27 українських народних пісень», записаних у 30—40-х рр. XIX ст. [4]. Сімнадцять з них поміщено в чотиритомнику:

1. Ой попід гай, гайом зелененьким (Піддністрянни Стрийський круг) [16, т. I, с. 108; 3, арк. 2; 4, арк. 1].

Два чорнові варіанти тотожні за змістом і будовою (складаються з шістнадцяти рядків), опублікований варіант стилізовано додатковими рядками.

2. Ой в містечку Берестечку сталася новина [16, т. I, с. 135; 3, арк. 2; 4, арк. 1].

У рукописах ця пісня розпочинається словами «Ой у лузі калина весь луг прикрасила», а восьмий рядок фольклорист доповнив звертанням «мій синоньку». В одному з чорнових варіантів пісні [3, арк. 2] козак хоче матері «Червоні давати», які взяв у Туреччині, а в іншому — Татарщині [4, арк. 1 зв.]. Найважливішим недоліком друкованого варіанту є відсутність шести останніх рядків, наявних у рукописах [3, арк. 2 зв.; 4, арк. 1 зв.]. Знаходимо також вказівки на схожі варіанти цієї пісні у збірниках Вацлава з Олеська і М. Максимовича [8].

3. Ой у полі криниченька одна (записано в Дністрянах Стрийського округу) [16, т. I, с. 109; 3, арк. 2 зв.; 4, арк. 2].

У «Народных песнях» Я. Головацький подав повніший варіант цієї пісні, зазначивши, що її варіанти є у збірнику «Вацлава з Олеська», а сам Я. Головацький мав три [16, т. I, с. 109]. Запис Вацлава з Олеська містить два перші куплети, які не дослівно надрукував Я. Головацький. Перший рядок «Ой у полі криниченька» у рукописному проспекті збірника має позначку «Б. VII. 66.» [8, арк. 6]. Отже, у Я. Головацького був і третій варіант цієї пісні, що ймовірно записав І. Білінський.

4. Ой у лузі калина весь луг прикрасила [16, т. I, с. 135].

У чорнових записах Я. Головацького [3, арк. 2 зв. — 3; 4, арк. 3 зв.] ця пісня розпочинається словами «Ой в містечку Берестечку сталася новина». Вона не містить шостого рядка: «Поти ж ему молодому усе Бог счастив», який відсутній у рукописних варіантах. Цей рядок імовірно фольклорист дописав, адже пісенний текст достовірно передано із рукопису. В одному з них Я. Головацький зазначив, що варіант цієї пісні знаходиться у Ж. Паулі: «П. II. 55» [8].

5. Поки я ся добре маю [16, т. I, с. 216].

Цей варіант пісні також зберігся у двох рукописних збірках [3, арк. 3 зв.; 4, арк. 3] Я. Головацького. Фольклорист і тут вніс поправки до друкованого твору: додав шість рядків до загального тексту та не зазначив подвоєння строфи, яке стало неможливим при структурній зміні пісні.

6. Та голубонько моя сива [16, т. II, с. 515].

Рукописний варіант у «Збірці різних українських народних пісень, коломийок, приспівок» [3, арк. 4] повніший від поданого у «Збірці 27 українських народних пісень» [4, арк. 3 зв.], і, швидше за все, саме він був основою опублікованого варіанта. Водночас пісня «Ти голубонько моя мила» із збірника на чотирнадцять рядків більша від рукописної «Ти голубонько моя сива». У чорновому проспекті Я. Головацький зазначив біля назви пісні «Ти голубонько моя мила» — «М. I. 9» [8, арк. 25 зв.], що відповідає «Збірці різних українських народних пісень, коломийок, приспівок». Очевидно додаткові рядки дописав сам укладач.

7. Ой у поли два явори, третій зелененькій (з Книгинич, Бережанщина) [16, т. I, с. 137; 4, арк. 4 зв.].

У чорновому проспекті до збірника «Народные песни» Я. Головацький зазначив, що ця пісня знаходиться у рукописі з позначкою «М. I. 10». Цей варіант пісні є у збірнику Ж. Паулі «П. II. 47» [8, арк. 8 зв.] та «Збірці 27 українських народних пісень» [4]. Рукописні варіанти тотожні, а опублікований має п'ять додаткових рядків (4, 5, 6, 13, 14) та змінену кінцівку (у рукописі рекрутська пісня завершується словами: «Бо вбито твого сина, сина поховано на віки») [3, арк. 8; 4, арк. 5 зв.].

8. Ой ішов я лісом теменьким [16, т. I, с. 295].

Ця пісня у чорновому проспекті має позначку «М. I. 16» [8, арк. 13] і подана у двох згаданих рукописах з незначними правками [3, арк. 5; 4, арк. 4 зв.].

9. Ой вже вечір вечоріє, вже сонечко заходить [16, т. I, с. 296].

Тотожні варіанти цього фольклорного тексту знаходяться в архівних матеріалах Я. Головацького [3, арк. 8 зв.; 4, арк. 5 зв.]. У збірник пісня внесена з додатковим другим і третім рядками, розповідь ведеться від особи жінки, а не чоловіка «Шо мій милий чорнобривий» і завершується у рукописі словами «конов меду принесу».

10. Нікому так не гаразд, як нашій невістці [16, т. II, с. 477].

Про те, що запис цієї пісні належить Я. Головацькому, свідчать дві рукописні збірки [3, арк. 6—6 зв.; 4, арк. 8 зв.]. Публікуючи пісню, фольклорист дещо змінив її, зокрема третій рядок — «Пила ж, она, пила, та й напивалася», додав сьомий і восьмий, тринадцятий — «Іде милий с поля, бички підганяє», двадцятій рядки — «Яка нам дідьча мати вечеру зварила» та вилучив два останні — «Дивіт же ся, кумоньки, шо я учинила, Шо я свого мужика научила гайдука».

11. Ой за гайом, гайом зелененьким (другий раз чуємо в Витанцях) [16, т. I, с. 119; 4, арк. 7].

Цей запис є в «Збірці 27 українських народних пісень» [4, арк. 7] з таким початком:

*Ой за гайом, гайом зелененьким,
Під явором козак молоденький.
Оре козак конем вороненьким
Ходит стиха, на скрипочки (сопівку) грає,
Струна струни голосу додає...*

До 23-го рядка друкований варіант збігається з рукописним, наступні чотири рядки додав укладач, а 28-й замінено на: «Шо ти мене з милов розлучила». Така ж «дума» є й під 20-м номером у «Збірці різних українських народних пісень, коломийок, приспівок» [3, арк. 9 зв.—10].

12. Ой зійшовся рід з родом, стався напивати [16, т. I, с. 297].

Ця пісня є в зазначених рукописних збірках Я. Головацького [3, арк. 11; 4, арк. 8 зв.] і без змін перенесена на сторінки чотиритомника «Народные песни».

13. А з-за гори високої буйний вітер віє (с. Григорів в Бережанських крузі) [16, т. I, с. 299; 4, арк. 9].

Те, що це фольклорний запис Я. Головацького, підтверджує дві архівні нотації цієї пісні [3, арк. 11 зв.; 4, арк. 8 зв.], з незначними виправленнями упорядника.

14. Ой горою, горою, ходить мила за мною [16, т. I, с. 286].

Варіанти цієї думки є в «Збірці 27 українських народних пісень», та «Збірці різних українських народних пісень, коломийок, приспівок». У публікації Я. Головацький точно відтворив пісню, зберігши й її строфічний поділ, а в останньому рядку додав пестливу форму «серденько», як було у рукописах.

15. Ой є в мене вишня в саду, та ніколи не родит [16, т. I, с. 189].

Рядки цієї пісні з рукопису Я. Головацького «Збірки 27 українських народних пісень» [4, арк. 9 зв.—10] дублюються у «Народных песнях» з такими змінами: четвертий рядок — «Чи ти схочеш, моя мила, а всіх трьох любити?»; п'ятий — «Буде вона, пане брате, а всіх трьох любити»; восьмий — «домовину побити»; дванадцятий — «Козак їде», у чорнових записах відсутні два останні рядки пісні.

16. Ой попід гай зелененький, ходит Добуш мольдєнький (в Витаню (у Ткачє) коло Бурштїна, обода Бережаньского) [16, т. I, с. 152; 4, 10 зв.].

Значно коротші варіанти цієї пісні є в «Збірнику 27 українських народних пісень» [4, 9 зв.—10] та у «Збірнику 96 українських народних пісень» [6, арк. 17 зв.]. Найбільш близький до друкованого у «Народных песнях» текст із записом у «Русалці Дністровій» [22, с. 50—54].

17. А дівчина на гриби ходила [16, т. I, с. 106, № 19].

Я. Головацький зазначив: «Паулі II, 20 і моїх 3 списка». У рукописних архівах вдалось віднайти два записи цієї пісні: один в А. Шашкевича [9, арк. 3], другий у Я. Головацького [4, арк. 12], який наприкінці зазначив: «смотри Б XXVII». Очевидно, упорядник мав три варіанти цього твору. Друкований тексту швидше за все є симбіозом згаданих текстів.

Другий рукопис Я. Головацького з позначкою «М» — «Збірка різних українських народних пісень, коломийок, приспівок», налічує 25 пісень². Усі фольклорні тексти, у тому числі й згадані сімнадцять варіантів, поміщено у чотиритомнику «Народные песни». Лише два не розглянуто вище:

1. Приснив ми ся, матусенько, голосок тоненький [16, т. I, с. 292; 3, арк. 3].

Текст у рукописному збірнику тотожний з опублікованим, проте у другому рядку Я. Головацький конкретизував особу миленького, додавши слова «мій козак миленький».

2. Ой чого ж ти, моя донько, так сумненька ходиш [16, т. I, с. 186; 3, арк. 3].

Текст пісні без змін, окрім десятого рядка, який в чернетці звучить так: «Ой я їм так уповіла, шчо я

² У рукописному варіанті збірник закінчується 30-ю піснею через порушену нумерацію.

вас ся вїду», опубліковано у чотиритомнику з рукописного варіанта.

Позначкою «М» Я. Головацький відзначив рукописну збірку «14 українських народних пісень, «шумок», голосінь, колядок» [11]. Тринадцять з них вдалося відшукати у чотиритомнику «Народные песни»:

1. Ах я бідний, ах я бідний, ах я нещасливий [16, т. I, с. 360].

Цю пісню поміщено у розділі «Думки образованного сословія» з поміткою «Вацл. из Олеська 357» і без змін переписано із збірника «Piesni polskie i ruskie ludu Galicyjskiego» [24, с. 357—358]. У рукописному варіанті фольклорний текст позначено криптонімом «Н», строфічний розмір пісні наближено до опублікованого варіанта, але текст у рукописі має відмінності [11, арк. 2].

2. Ой біда, біда чайці небозі [16, т. II, с. 517].

Весь текст цієї пісні в рукописі з невеликими змінами Я. Головацький помістив у збірнику «Народные песни». З чорнового проспекту фольклориста [8, арк. 2 зв.] випливає, що фольклорист знав про варіант цього твору в збірнику М. Максимовича [20, с. 12—13].

3. Порівняй, Боже, гори, долини рівненько [16, т. I, с. 219].

У рукописній збірці Я. Головацький зазначив, що ця думка з давнього рукопису. Пісня майже без змін поміщена у виданні «Народные песни», зредаговано лише сьомий і дванадцятий рядки [11, арк. 4 зв.].

4. Казав ми батенько пігнати кози [16, т. III, с. 343].

Цю думку опубліковано у збірнику «Народные песни» без суттєвих змін [18, арк. 6]. У чорновому проспекті до чотиритомника біля слів «Казав ми батенько» зазначено «М. IV. 12. Р. 119» [8, арк. 3], а біля рядків «Казав ми батенько пігнати кози» — «М. IV. П. 2. 44. Р.» [8, арк. 21 зв.]. Позначка «М. IV. 12» відповідає рукопису, про який ішлося вище, але на 119 с. «Русалки Дністрові» (скороченням «Р» Я. Головацький позначав альманах у чорнових записах) цього фольклорного тексту нема. Варіант пісні подано у виданні Ж. Паулі. Цей текст, за твердженням М. Возняка, записав І. Вагилевич [14, с. 200].

5. Не гнівайся, не гнівайся, дівчинонько, на мене [16, т. I, с. 289].

Між рядками тексту в рукописі прочитується позначка «З. 442» [11, арк. 6 зв.]. Зіставлення рукописного запису цієї пісні із 324-м твором у збірнику Вацлава Залеського [24, с. 442] дає підстави встановити походження друкованого варіанта у збірнику «Народные песни». Я. Головацький не лише зредагував текст, а й використав пісенний запис польського колеги як доповнення (9—12 рядки) у своєму виданні.

6. Та вже ж до тебе в рік Біг приходит [16, т. II, с. 19].

У цій архівній справі поміщено невеликий збірничок, що складається з чотирнадцяти колядок, подекуди біля них вказано місце запису «Ясени» й криптонім «В» [11, арк. 8, 10 зв.—12], а наприкінці зазначено «Любард Далибір» [11, арк. 12 зв.]. Цілковито очевидно, що це фольклорні записи І. Вагилевича. Колядка «Та вже ж до тебе в рік Біг приходить» є першою у цьому збірнику. Вона без змін поміщена у «Русалці Дністровій» [14, с. 186; 22, с. 81—82] та збірнику «Народные песни».

7. Ой у садочку павоньки ходят [16, т. II, с. 85].

Варіанти цієї колядки є у двох рукописних збірках фольклориста. В одній з них вказано місце запису — село Розгірчі [5, арк. 14 зв.—15; 11, арк. 8 зв.]. У збірнику подано скопійований твір, який Я. Головацький витворив, наклавши одну колядку на іншу. Весь хід маніпуляцій упорядника з фольклорним текстом можна простежити на тексті чорнового запису [5, арк. 14 зв.—15].

8. Була в батенька нова світлонька [16, т. IV, с. 79].

І. Вагилевич записав цю колядку в с. Ясені від Гаврила Флека. До збірника «Народные песни» це обрядова пісня зимового циклу увійшла з приспівом і двома додатковими рядками (8, 10), яких нема у рукописному варіанті [11, арк. 9].

9. Господароньку, господароньку [16, т. II, с. 15].

Друкований текст цієї колядки був сформований внаслідок накладання двох варіантів із рукописних збірок [5, арк. 1 зв.; 11 арк. 9]. У «Збірнику 60 колядок та щедрівок» зазначено місце запису (с. Ясені), а в підготовчих матеріалах до збірника «Народные песни» фольклорист написав: «Господароньку (в оконечко, радість Бож.) В П. 2. І. 5. 41.» [7, арк. 6], що також вказує на І. Вагилевича як записувача.

10. Ой устань, газдо, та твердо не спи [16, т. II, с. 15].

Запис колядки належить І. Вагилевичу і походить з його рідного с. Ясинь. Я. Головацький в опубліко-

ваному тексті змінив дев'ятнадцятий рядок: у рукописному варіанті було «Міряє жито в три переруби» [11, арк. 9 зв.—10].

11. Ой в горі, в горі в шовковій траві [16, т. II, с. 65].

У друкованому тексті колядки Я. Головацький додав 12, 13 і 14-й рядки, які сам дописав у чорновому варіанті.

12. Ой рано, рано куроньки запіли [16, т. II, с. 61].

Запис цієї колядки належить І. Вагилевичу. Цей текст опубліковано у «Русалці Дністровій». Я. Головацький, додавши приспів «Ой дай, Боже!», помістив цю обрядову пісню зимового циклу в збірнику «Народные песни».

13. Ой із-за гори, з-за зеленої [16, т. IV, с. 61].

Запис колядки здійснив І. Вагилевич. Твір опубліковано у збірнику Я. Головацького з приспівом «Ой дай, Боже!», якого нема в рукописному варіанті. Крім того, у 10-му рядку замість «зубровая» є «золотая»; в 11 замість «золотая» — «жубровая», такі ж алогізми є в 14 і 16 рядках, а в 15-му рядку «в воді» замінено на «в морі» [11, арк. 11].

У компонуванні збірника «Народные песни» Я. Головацький користувався й іншими фольклорними записами, які зберігаються в архівах ЛННБУ ім. В. Стефаника. Вдалось встановити прізвища п'ятдесяти інформантів, які упродовж 1830—1860-х рр. співпрацювали з Я. Головацьким. Серед них були як професійні фольклористи, так і збирачі-аматори. Зрозуміло, у збірнику «Народные песни» найбільше фольклорних записів побратимів Я. Головацького М. Шашкевича, І. Вагилевича та Г. Ількевича.

Маркіян Шашкевич (1811—1843) записував твори усної народної словесності переважно у рідному селі Підлісся (тепер Золочівського р-ну Львівської обл.). Він мав свій рукописний фольклорний збірник [12, с. IX]. Із позначок Я. Головацького в архівних матеріалах можна припустити, що у нього було щонайменше одинадцять (XI) зшитків пісенного матеріалу із зібрання М. Шашкевича, які Я. Головацький позначив літерою «Ш». Ф. Савченко у примітках, поясненнях і варіантах пісень Я. Головацького до збірника «Народные песни» ствердив участь М. Шашкевича у формуванні матеріалу «Народных песен» [23, с. 77]. В архівах Я. Головацького є «Збірка пісень народних та копії думок М. Шашкевича та інших поетів» [2], а між чорновими проспектами до «Народных песен» вдалось відшукати 26 назв пісень

із криптонімом «Ш». Встановити фольклорні записи очільника «Руської трійці» допомогла праця М. Возняка «Ще до діяльності Маркіяна Шашкевича як фольклориста» [13, с. 29—35]. Не всі фольклорні тексти, зазначені у рукописах, вдалось віднайти на сторінках збірника «Народные песни», в якому М. Шашкевичу частково або повністю належать записи сорока восьми різножанрових пісень:

1. Байда [16, т. I, с. 1, № 1; 23, с. 77].
2. Взятє Варни козаками [16, т. I, с. 3, № 2; 23, с. 77].
3. Пішла дівчина рано до млина [16, т. I, с. 74, № 29; 13, с. 30; 8, арк. 2 зв.].
4. В славнім місті, в Ботушанах, сталася новина [16, т. I, с. 79, № 35; 13, с. 30].
5. Ой не любив Роман жони [16, т. I, с. 88, № 45; 13, с. 30; 8, арк. 2 зв.].
6. А ві Львові в славнім місті [16, т. I, с. 148, № 23; 8, арк. 8 зв.].
7. Ой зацвела калинонька близько перелазу [16, т. I, с. 219, № 44; 13, с. 31].
8. Ой де ти їдеш, де ти поїдеш, Ивасю [16, т. I, с. 262, № 41; 13, с. 30].
9. Чом ти, коню, воду не п'єш, ци дорогу чуєш [16, т. I, с. 267, № 51; 14, с. 198; 8, арк. 3 а].
10. Каламутна вода в ріці, ходім до криниці [16, т. I, с. 268, № 53; 13, с. 29; 8 арк. 1].
11. Ой на росу, коровоньки, на росу [16, т. I, с. 277, № 72; 13, с. 30].
12. Ой я тебе, кришталю, питаю [16, т. I, с. 283, № 84; 13, с. 30].
13. Добрий вечер, дівчинонько, прийми ж мене на ніч [16, т. I, с. 284, № 86; 13, с. 29].
14. Чія причина росстаня мого [16, т. I, с. 288, № 93; 13, с. 30].
15. Ой місяцю, місяченьку, чого стоїш в крузі [16, т. I, с. 293, № 104; 13, с. 30].
16. Туман, туман по долині [16, т. I, с. 304, № 124; 13, с. 30].
17. Шумить, шумить ліщинонька [16, т. I, с. 307, № 130; 13, с. 31].
18. Ах як тяжко серце тужить за тобою, мила [16, т. I, с. 340, № 1; 13, с. 31].
19. Ах я нещасний, що маю діяти [16, т. I, с. 343, № 4; 13, с. 31].
20. Оставайтесь, бояри [16, т. I, с. 363, № 26; 13, с. 32].

21. Ранняя весна Вскресла [16, т. II, с. 177, № 1; 1, арк. 4].

22. Що ж я, бідна, учинила [16, т. II, с. 185, № 9; 1, арк. 4 зв.].

23. Хто видав, хто слыхав, мою жону на трзі [16, т. II, с. 187, № 10; 1, арк. 3 зв.].

24. Гей, учинив воробець на припечку жнива [16, т. II, с. 507, № 5; 13, с. 31].

25. Ой піду ж бо я по під гай зелененький [16, т. III, с. 52, № 11; 8, арк. 2 зв.; 13, с. 30].

26. На що мене зачипаєш [16, т. III, с. 300, № 16; 8, арк. 5; 13, с. 29].

27. Недалеко млина [16, т. III, с. 336, № 67; 13, с. 29; 8, арк. 6 зв.].

28. Стояв чернец над водою [16, т. III, с. 344, № 77; 13, с. 31].

29. Радят мені, щоби ся вінчати [16, т. III, с. 380, № 113; 13, с. 32].

30. Воротаре, воротаре [16, т. II, с. 696, № 10; 1, арк. 8 зв.].

Іван Вагилевич (1811—1866), як і Я. Головацький, також здійснив низку фольклористичних мандрівок Галичиною. Він записував твори усної народної словесності у рідному селі Ясень Стрийської округи (тепер Рожнятівського р-ну Івано-Франківської обл.) та в селах і містечках Прикарпаття, неодноразово бував у районі Стрийського Підгір'я, мандрував Бойківщиною, Гуцульщиною, Лемківщиною, Опіллям і Поділлям [19, с. 136—145]. В архівних документах Я. Головацького зберігається «Збірник 60 колядок та щедрівок» [5] із сіл Розгірче, Дуліби, Глибоке, Боршівці, Ясень, записи з яких належать І. Вагилевичеві. Рукописні матеріали дали змогу встановити, що Я. Головацький мав не менше чотирьох зшитків фольклорних записів свого побратима, а в своїх нотатках криптонімом «В» позначив майже сімдесят назв фольклорних творів. До збірника «Народные песни» увійшли такі записи І. Вагилевича:

1. Чому кури не пієте [16, т. I, с. 44, № 5; 8, арк. 1].
2. Ци рада с, мати, обіом до хати [16, т. I, с. 44, № 5; 7, арк. 6].
3. Край Дунаю могилонька [16, т. I, с. 116, № 29; 8, арк. 1].
4. Вітер віє, шелевіє, тростинов колише [16, т. I, с. 142, № 16; 14, с. 200].
5. Було село Василево [16, т. I, с. 166, № 17; 8, арк. 7 зв.].

6. В Станіславі три темниці [16, т. I, с. 167, № 18; 8, арк. 7 зв.].

7. А в нашого господаренька [16, т. II, с. 14, № 20; 7, арк. 6; 5, арк. 2].

8. Ой устань, газдо, та твердо не спи [16, т. II, с. 15, № 21; 11, арк. 9 зв.; 18, с. II].

9. Господареньку, господиньку [16, т. II, с. 15, № 22; 7, арк. 4; 4, арк. 1 зв.].

10. Чій же то плужок найранше вийшов [16, т. II, с. 16, № 23; 5, арк. 2 зв.; 18, с. II].

11. Гордий та пишній, пан господарю [16, т. II, с. 18, № 25; 7, арк. 2; 5, арк. 2 зв.].

12. Та вже ж до тебе в рік Біг приходит [16, т. II, с. 19, № 27; 11, арк. 8; 18, с. II].

13. Чому ж так нема, як було здавна [16, т. II, с. 21, № 29; 7, арк. 6; 5, арк. 3 зв.].

14. Ой з давних давен, а з первовіку [16, т. II, с. 22, № 31; 7, арк. 6; 5, арк. 4 зв.].

15. Ци спиш, ци не спиш, господареньку [16, т. II, с. 22, № 32; 5, арк. 7; 18, с. II].

16. Ой, через воду, та й через Дунай [16, т. II, с. 27, № 38; 5, арк. 6 зв.; 18, с. II].

17. Ци дома, дома, господареньку [16, т. II, с. 28, № 39; 5, арк. 8 зв.; 18, с. II].

18. Гарний та пишній, пан господарю [16, т. II, с. 29, № 40; 5, арк. 7 зв.; 7, арк. 6; 18, с. II].

19. Ой долів, долів, долів луженьки [16, т. II, с. 30, № 42; 5, арк. 8; 18, с. II].

20. Господареньку, господиньку [16, т. II, с. 36, № 52; 11, арк. 9; 7, арк. 6].

21. Ой при криници, при студиници [16, т. II, с. 49, № 16; 5, арк. 9 зв.].

22. Ой заспівали райські пташеньки [16, т. II, с. 50, № 17; 5, арк. 10].

23. Казав ми батенько пігнати кози [16, т. III, с. 343, № 76; 11, арк. 6; 8, арк. 7 зв.; 14, с. 200].

24. Ци дома, дома, господареньку [16, т. IV, с. 8, № 9; 18, с. II].

25. Ой шумить, шумить, гей, дубровонька [16, т. IV, с. 18, № 23; 18, с. II].

26. Ой наш панонько господареньку [16, т. IV, с. 19, № 24; 18, с. II].

Записуванням творів усної народної словесності займався також Григорій Ількевич (1801—1841). Він розпочав нагромаджувати фольклорний матеріал ще з 20-х років, спочатку на Волині, звідки був родом, а з середини 30-х на Покутті (с. Городенка

[19, с. 80]. Я. Головацький був не лише особисто знайомий з коломийським учителем, а й дружив із ним. Їхній творчий тандем приніс неабиякі здобутки для української фольклористики. Із фольклористичних збірників Г. Ількевича [12, с. IX] Я. Головацький переписав чимало різножанрових творів, зокрема низку цінних фіксації текстів обрядового фольклору, часто з коментарями [10]. До видання «Народные песни» Я. Головацький увів не весь фольклорний матеріал, який зібрав Г. Ількевич. В рукописному відділі ЛННБУ імені В. Стефаніка зберігається декілька зшитків із назвами фольклорних творів у записах коломийського учителя, які той ще з 1833 р. передавав Я. Головацькому [7; 9]. Записи Г. Ількевича Я. Головацький помітив скороченням «Илк». Отже, упорядник «Народных песен» отримав від свого товариша не менше дев'ятнадцяти зшитків фольклорних матеріалів. Також слід зазначити, що з позначкою «Илк» в рукописах Я. Головацького є фіксація опису весільного обряду з піснями [10, арк. 8—12] та близько двохсот двадцяти назв фольклорних поетичних творів різних жанрів і десять повноцінних пісенних текстів. На підставі рукописних матеріалів та праць Ф. Савченка [23], М. Возняка [14] і Р. Кирчіва [21] вдалося встановити, які фольклорні записи Г. Ількевича Я. Головацький повністю або частково використав у збірнику «Народные песни»:

1. Чи не той то хміль [16, т. I, с. 4, № 3; 23, с. 77].
2. Виберався Козубай на війну з ляхами [16, т. I, с. 6, № 5; 23, с. 78].
3. Ой з-за гори високої, с-під чорного гаю [16, т. I, с. 7; 10, арк. 2; 23, с. 80].
4. В славнім місті у Черкасі [16, т. I, 9 с., № 6; 10, арк. 5 зв.—7; 23, с. 80; 21, с. 122].
5. Ой закурила, затопила сирими дорога [16, т. I, с. 12, № 7; 23, с. 80].
6. Годі, годі, козаченьки, в обозі лежати [16, т. I, с. 13, № 9; 23, с. 81].
7. Літай, літай, сивий орле, по глибокій долині [16, т. I, с. 16, № 12; 14, с. 202].
8. Ой виїхав із Гуманя козаченьку Швачка [16, т. I, с. 17, № 13; 23, с. 82; 21, с. 123].
9. Гонят, мамко, на сторожу [16, т. I, с. 23, № 18; 22, с. 15—18; 14, с. 202; 21, с. 123].
10. В славнім місті під Хотиним, гей, гей у потоку [16, т. I, с. 22, № 16; 21, с. 123].

11. На широких полі білий орел вбитий [16, т. I, с. 26, № 22; 8, арк. 10 зв.].
12. Марусенька по саду ходила [16, т. I, с. 29, № 25; 23, с. 83; 21, с. 130].
13. Ляментуєть Україна із великим жалем [16, т. I, с. 29, № 26; 23, с. 83].
14. Хто тільки схочет, побачит [16, т. I, с. 30, № 27; 23, с. 83].
15. Жарт непотребний в сімсот втором стался [16, т. I, с. 33, № 28; 23, с. 83].
16. Мазепі изьміннику Задніпрянському і Вкраїнському [16, т. I, с. 35, № 9; 23, с. 83].
17. Ой поїхав Романонько [16, т. I, с. 37, № 1; 22, с. 44; 14, с. 202].
18. Чому, кури, не пієте [16, т. I, с. 44, № 5; 8, арк. 2].
19. Ходить турчин по риночку, гей, море, бре [16, т. I, с. 45, № 6; 8, арк. 1 зв.].
20. Ой сталася, стала та в Монастерищох шкідка [16, т. I, с. 51, № 12; 21, с. 125; 23, с. 85].
21. Чи чули ви, люде добрі, о такої новині [16, т. I, с. 62, № 20; 8, арк. 1 зв.].
22. Ой служила Настя в пана [16, т. I, с. 70, № 26; 8, арк. 1 зв.; 21, с. 125].
23. Ой зійшли, зійшли дві зірниченьки ясні [16, т. I, с. 72, № 27; 21, с. 125].
24. Вандровало пахоля [16, т. I, с. 73, № 28; 10, арк. 1 зв.; 21, с. 125].
25. Ой поїхав Івасенько та й на Подільє [16, т. I, с. 74, № 31; 8, арк. 1 зв.].
26. Ганусю, дівонько, чому-то собаченьки брехали [16, т. I, с. 78, № 33; 8, арк. 1 зв.].
27. Була панна Августина в пана Кучинського [16, т. I, с. 87, № 43; 8, арк. 1].
28. Ой у місті Острозі, в великім обозі [16, т. I, с. 93, № 2; 21, с. 123].
29. Рум'ян поле покриває [16, т. I, с. 96, № 6; 10, арк. 10; 21, с. 123].
30. Ой там під вишнею, ой там під черешнею [16, т. I, с. 103, № 15; 8, арк. 6 а зв.].
31. Сама же я не знаю, що то за ноченька [16, т. I, с. 104, № 16; 10, арк. 1; 21, с. 125].
32. Козак молодий по обозу ходить [16, т. I, с. 110, № 45; 8, арк. 3 зв.].
33. Надїхали козаки із обозу [16, т. I, с. 112, № 24; 21, с. 124].
34. Перепеличенька та й невеличенька [16, т. I, с. 113, № 26; 8, арк. 1 зв.].
35. Ой у місті Гусятині на високім ганку [16, т. I, с. 118, № 31; 21, с. 125].
36. Якась була новина [16, т. I, с. 142, № 17; 8, арк. 8; 21, с. 126].
37. Заковала зозуленька та межі лісами [16, т. I, с. 160, № 5; 8, арк. 5; 21, с. 124].
38. Чи чули ви, люде добрі, такі публіки [16, т. I, с. 162, № 8; 8, арк. 5].
39. По горі, горі шолвея сходила [16, т. I, с. 163, № 9; 8, арк. 5 зв.; 21, с. 124].
40. Мати сина леляля [16, т. I, с. 164, № 11; 8, арк. 5 зв.].
41. Ой чумаче, де ти йдеш [16, т. I, с. 177, № 1; 8, арк. 8 зв.].
42. Нема, нема, як самому [16, т. I, с. 180, № 3; 8, арк. 5].
43. Долом, долом та й долиною [16, т. I, с. 199, № 22; 8, арк. 1].
44. Не ходи, Грицю, на вечерницю [16, т. I, с. 202, № 26; 8, арк. 1].
45. Там на горі церковця стояла [16, т. I, с. 203, № 28; 8, арк. 1 зв.].
46. Іванку Чернецькій, чи любиш мене [16, т. I, с. 204, № 29; 8, арк. 1 зв.].
47. Ой на горі дворец карбований [16, т. I, с. 205, № 30; 8, арк. 1 зв.].
48. Прошу тебе, атамане, прошу тя на пиво [16, т. I, с. 213, № 39; 8, арк. 2].
49. Що ж я буду бідний діяв [16, т. I, с. 214, № 40; 8, арк. 7].
50. Ой, ду, ду-ду, ду, ду-ду, ду-ду [16, т. I, с. 217, № 42; 21, с. 127].
51. Болит мене головонька, відай же я умру [16, т. I, с. 220, № 45; 8, арк. 7].
52. Тут би бути, тут би бути, далій умирати [16, т. I, с. 221, № 46; 7, арк. 2 зв.].
53. Сивий голубочку, сидиш на дубочку [16, т. I, с. 224, № 51; 8, арк. 1; 21, с. 126].
54. Ой попід гаєм, гаєм зелененьким [16, т. I, с. 227, № 55; 8, арк. 2 зв.].
55. Задзвонили срібні ключи понад море б'ючи [16, т. I, с. 228, № 56; 8, арк. 13; 21, с. 125].
56. Ой під вишнею, під черешнею [16, т. I, с. 231, № 63; 8, арк. 2 зв.; 21, с. 125].
57. Чому в полі хліб не родить [16, т. I, с. 232, № 64; 21, с. 125].

58. Шумить, шумить дібровонька [16, т. I, с. 227, № 1; 8, арк. 2].
59. Клопіт головонці, журба і неволя [16, т. I, с. 238, № 4; 8, арк. 2].
60. Горе ж мені, горе, нещасная доле [16, т. I, с. 239, № 5; 8, арк. 2].
61. Бувай здоров, Ляцькій краю [16, т. I, с. 240, № 6; 8, арк. 2].
62. Сидить голуб над водою, голубка на кладці [16, т. I, с. 242, № 9; 8, арк. 2 зв.].
63. Квапила м ся борзо замуж, потратила м літа [16, т. I, с. 243, № 10; 8, арк. 2 зв.].
64. Тече річка невеличка з вишневого саду [16, т. I, с. 244, № 11; 8, арк. 1].
65. Ой плинуть білі гусоньки бистрою водою [16, т. I, с. 244, № 12; 8, арк. 1].
66. Сумна ж я ходжу, хоть я і сміюся [16, т. I, с. 244, № 13; 8, арк. 1].
67. В суботу пізенько тужить ме серденько [16, т. I, с. 245, № 15; 8, арк. 1].
68. Дуброво зелена, в три ряди саджена [16, т. I, с. 246, № 16; 8, арк. 1].
69. Ой ти, дівчино, горда та пишна [16, т. I, с. 249, № 21; 8, арк. 1].
70. Не тіштеся, мої вороженьки, та моєї пригоди [16, т. I, с. 250, № 22; 8, арк. 1 зв.].
71. Не боїтсь козаченько ні грому, ні тучі [16, т. I, с. 252, № 26; 8, арк. 1 зв.].
72. Скрипливі воротонька, не могу заперти [16, т. I, с. 253, № 28; 8, арк. 6 а].
73. Ой біс біду перебуде, як то кажуть люде [16, т. I, с. 254, № 29; 8, арк. 1].
74. Ой у полі сіно низенько присіло [16, т. I, с. 254, № 30; 8, арк. 1; 21, с. 126].
75. Вітронько дує, вітронько дує [16, т. I, с. 255, № 31; 8, арк. 1 зв.].
76. Ах его ма, невелик, не зійде з ума [16, т. I, с. 258, № 34; 8, арк. 1 зв.; 21, с. 127].
77. Ах жаль мені і тута [16, т. I, с. 259, № 36; 8, арк. 1 зв.].
78. Ах як тяжко серцю мому [16, т. I, с. 260, № 37; 8, арк. 1 зв.].
79. Приїдь милий, вже день білий, вже стало світати [16, т. I, с. 261, № 38; 8, арк. 1 зв.].
80. Сивий коню, сивий коню, сива твоя грива [16, т. I, с. 302, № 120; 8, арк. 2 зв.].
81. Чому ж ти, мила, на личку змарніла [16, т. I, с. 303, № 122; 8, арк. 1].
82. Бодай ся когут знудив [16, т. I, с. 311, № 136; 8, арк. 12 зв.].
83. Ой у поли зимно, димно [16, т. I, с. 313, № 138; 8, арк. 1].
84. Ой ти Гриць, я Маруся [16, т. I, с. 320, № 151; 8, арк. 5].
85. Ой любив я дівчиноньку та й півтора року [16, т. I, с. 321, № 152; 8, арк. 5].
86. Ой зацвіти, сивим цвітом, ти жовтий шафране [16, т. I, с. 321, № 153; 8, арк. 5].
87. Казала мені мати [16, т. I, с. 331, № 170; 8, арк. 1].
88. Ах як тяжко серце тужить за тобою, мила [16, т. I, с. 340, № 1; 8, арк. 2].
89. Ти дівчино іс Подоля [16, т. I, с. 341, № 2; 8, арк. 1].
90. Чом, чом, серденько, смутне личко має [16, т. I, с. 341, № 3; 8, арк. 2].
91. Ах я нещасний, що маю діяти [16, т. I, с. 343, № 4; 8, арк. 2].
92. З України тут приходжу [16, т. I, с. 346, № 7; 8, арк. 2].
93. Любила м милого, мушу перестати [16, т. I, с. 348, № 10; 8, арк. 2].
94. Сусідо моя, сусідо близенька [16, т. I, с. 349, № 11; 8, арк. 1].
95. А що кому не суджено, то не може бути [16, т. I, с. 352, № 14; 8, арк. 2 зв.].
96. Бувай ми здорова, ти дівчино моя [16, т. I, с. 353, № 16; 8, арк. 2 зв.].
97. Єден плаче, другий скаче, ще ся наругає [16, т. I, с. 356, № 18; 8, арк. 5 зв.].
98. Невдячна дівчино, над життьє кохана [16, т. I, с. 356, № 19; 8, арк. 4].
99. По що ж я ходив на ту мураву [16, т. I, с. 365, № 29; 8, арк. 2].
100. Рають мені, шоби ся вінчати [16, т. I, с. 366, № 30; 8, арк. 2 зв.].
101. Зрадливое закоханье треба понехати [16, т. I, с. 369, № 34; 8, арк. 1 зв.].
102. Смутна доля смутной хвилі, для якої причини [16, т. I, с. 371, № 37; 8, арк. 1 зв.].
103. Нудна ж мені чужина [16, т. I, с. 372, № 38; 8, арк. 2 зв.].
104. Я сирота блукаюся, родини не маю [16, т. I, с. 376, № 42; 8, арк. 1 зв.].
105. За річкою, за бистрою [16, т. I, с. 380, № 46; 8, арк. 2 зв.].

106. Боже, з неба високого [16, т. I, с. 382, № 49; 8, арк. 1].

107. З'їздив коника, з'їздив другого [16, т. I, с. 383, № 50; 8, арк. 1].

108. В зеленій гаїні, при низькій долині [16, т. I, с. 386, № 53; 8, арк. 2 зв.].

109. А хто хоче Гандзю знати [16, т. I, с. 386, № 54; 8, арк. 2].

110. Коби мені зранку [16, т. I, с. 387, № 55; 8, арк. 2].

111. Кудя йду, тудя йду [16, т. II, с. 205, № 43; 21, с. 127].

112. Тресет ми ся волося [16, т. II, с. 212, № 61; 8, арк. 1].

113. Біду м собі купила та за свої гроші [16, т. II, с. 469; 8, арк. 2 зв.].

114. Вже три дні і три неділи [16, т. II, с. 472, № 7; 8, арк. 2].

115. Їхав Лукин із ярмарку темненької ночі [16, т. II, с. 473, № 8; 8, арк. 2 зв.].

116. Їхав ляшок із Варшави [16, т. II, с. 474, № 9; 8, арк. 2].

117. Гарасиме, Гарасиме, Гарасимочку [16, т. II, с. 490, № 26; 21, с. 128].

118. Жив — не любила [16, т. II, с. 491, № 28; 11, арк. 6; 8, арк. 1; 21, с. 127].

119. Станьмо, браття, в коло [16, т. II, с. 494, № 3; 8, арк. 2].

120. Ой кричала, верещала чапля при болоті [16, т. II, с. 502, № 1; 8, арк. 2 зв.].

121. Гей ходила по садочку [16, т. II, с. 509, № 7; 7, арк. 2 зв.; 21, с. 128].

122. Ой куме, куме, нині субота [16, т. II, с. 522, № 2; 7, арк. 2 зв.; 21, с. 127].

123. Полетіла зазуленька в гори зимовати [16, т. II, с. 527, № 4; 7, арк. 2 зв.; 21, с. 126; 14, с. 202].

124. Ми то собі добрії люде [16, т. II, с. 527, № 5; 7, арк. 6].

125. Гукнуло, пукнуло в лісі [16, т. II, с. 564, № 5; 21, с. 127³].

126. Ой гаю ж мій, гаю, зелений розмаю [16, т. III, с. 164, № 61; 8, арк. 7; 14, с. 202; 21, с. 127].

127. Нащо мене зачипаєш [16, т. III, с. 300, № 16; 8, арк. 1 зв.].

128. Мізерія на сем світі мені молодому [16, т. III, с. 374, № 106; 21, с. 130].

129. Породила чечотонька семеро діточок [16, т. III, с. 484, № 16; 7, арк. 2].

Окремий розділ становили весільні обрядові пісні «ладканя ілі свадебня» [16, т. II, с. 99—116, № 1—52; 10, арк. 8—12; 18, с. II; 21, с. 127].

Збірник Я. Головацького «Народные песни Галицкой и Угорской Руси» є результатом цілеспрямованої, систематичної та наполегливої праці цілого покоління галицьких збирачів. Я. Головацький та його побратими розпочали справу національного самоусвідомлення і своїм прикладом зуміли показати усю неповторність і цінність української усної народної пісенної словесності, свідченням якої стала монументальна праця високої наукової вартості «Народные песни Галицкой и Угорской Руси».

1. Головацький Я. Гаївки із Станіславщини, Львівщини, списані різними збирачами // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 719/п. 49.
2. Головацький Я. Збірка пісень народних та копії думок М. Шашкевича та ін. поетів // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 743/п. 51.
3. Головацький Я. Збірка різних українських народних пісень, коломийок, приспівок // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 730/п. 50.
4. Головацький Я. Збірка 27 українських народних пісень // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 729/п. 50.
5. Головацький Я. Збірник 60 колядок і щедрівок // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 884/п. 60.
6. Головацький Я. Збірник 96 українських народних пісень // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 883/п. 60.
7. Головацький Я. Зауваження про народну пісенну творчість, матеріали до видання збірки українських народних пісень // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 727/п. 49.
8. Головацький Я. Матеріали до збірки «Народные песни Галицкой и Угорской Руси» // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 738/п. 50.
9. Головацький Я. «Піснь о Соловію» та інші народні пісні («думки») і коломийки // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 748/п. 51.
10. Головацький Я. Українські народні епічні пісні // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 758/п. 52.
11. Головацький Я. 14 українських народних пісень, «шумок», голосінь, колядок // ВРЛННБУ. — Ф. 36. — Од. зб. 742/п. 51.
12. Бодянький О. Передсловие / О. Бодянский // Чтения в Императорском Обществе истории и древностей российских при Московском университете. — М., 1863. — Книга третя.

³ У збірнику подано варіант цієї пісні в записі О. Духновича.

13. Возняк М. Ще до діяльності Маркіяна Шашкевича як фольклориста / М. Возняк // У століття «Зорі» Маркіяна Шашкевича. — Львів, 1935. — Ч. 1.
14. Возняк М. До джерел українського пісенного збірника Жеготи Паулі / М. Возняк // У століття «Зорі» Маркіяна Шашкевича. — Львів, 1936. — Ч. 2.
15. Головацький Я. Заметки и дополнения к статьям г. Пыпина, напечатанным в «Вестнике Европы» за 1885 и 1886 годы / Я. Головацкий. — Вильна : Типография А.Г. Сыркина, 1888.
16. Головацький Я. Народные песни Галицкой и Угорской Руси / Я. Головацкий. — М., 1878.
17. Головацький Я. Распределение и дополнение народов песен Галицкой и Угорской Руси / Я. Головацкий // Я. Головацкий. Народные песни Галицкой и Угорской Руси. — М., 1878. — Т. IV.
18. Головацький Я. Систематическое оглавление песен в порядке, в каком следовало бы им быть / Я. Головацкий // Я. Головацкий. Народные песни Галицкой и Угорской Руси. — М., 1878. — Т. IV.
19. Кирчів Р. Етнографічно-фольклористична діяльність «Руської трійці» / Р. Кирчів. — Львів, 2011.
20. Максимович М. Малороссийские песни / М. Максимович. — М., 1827.
21. Народні пісні в записях Григорія Ількевича / вступна стаття Р. Кирчів. — Львів, 2003.
22. Русалка Дністровая / вступ. ст., приміт., підготовка текстів М. Шалати. — К., 1987.
23. Савченко Ф. Ненадруковані примітки, пояснення й варіанти пісень Головацького / Ф. Савченко // Первісне громадянство та його пережитки на Україні. — К., 1929. — Вип. 2.
24. Waclaw z Oleska. Piesni polskie i ruskie ludu Galicyjskiego / Waclaw z Oleska. — Lwów, 1833.

Myroslava Tsyhanyk

ON RUTHENIAN TRINITY (RUS'KA TRIYTSIA) CORYPHEANS' FOLKLORE RECORDS IN YAKIV HOLOVATSKY'S PEOPLE'S SONGS OF GALICIAN AND HUNGARIAN RUS'

In the article have been analyzed some folklore records by Yakiv Holovatsky and his sworn brothers M. Shashkevych, I. Vagilevicha and G. Ilkevich contributed to the edition of People's Songs of Galician and Hungarian Rus'. Peculiarities of choice as for creations of Ukrainian oral literature in this edition have been traced.

Keywords: encyclopedia of folk songs, collecting activities, folk record collectors, fans, option.

Мырослава Цыганьк

ФОЛЬКЛОРНЫЕ ЗАПИСИ КОРИФЕЕВ «РУССКОЙ ТРОИЦЫ» В СБОРНИКЕ ЯКОВА ГОЛОВАЦКОГО «НАРОДНЫЕ ПЕСНИ ГАЛИЦКОЙ И УГОРСКОЙ РУСИ»

В статье проанализированы фольклорные записи Я. Головацкого и его побратимов М. Шашкевича, И. Вагилевича и Г. Илькевича, вошедшие в состав издания «Народные песни Галицкой и Угорской Руси». Прослежены особенности подбора произведений украинской устной словесности к этому собранию.

Ключевые слова: энциклопедия песенного фольклора, собирательская деятельность, фольклорные записи, собиратели-любители, вариант.